Pe urmele materialelor publicate

Două răspunsuri la o critică

Săptămîna trecută, printre zecile de scrisori sosite la redacție, au fost două expediate din aceeași localitate: Cehul Silvaniei. Ambele se referă la același subiect: o caricatură apărută în ziarul nostru. Iată ce cuprinde prima scrisoare:

„În ziarul nr. 4946, la rubrica „Din joi în joi", a apărut o caricatură prin care era criticată atitudinea pedagogului Petre Grofu de la liceul din Cehul Silvaniei. Întrucît persoana vizată sînt eu, vreau să comunic situația reală, nu ca o scuză sau motivare, fiindcă nu am ce scuza deoarece sesizarea e ireală și tendențioasă. Elevii clasei a X-a B care au făcut sesizarea, în frunte cu elevul Vasile Cordea, au fost în majoritatea lor sancționați pentru acte de indisciplină, în urma sesizărilor făcute de mine și ceilalți pedagogi. Elevii n-au fost opriți niciodată de la masă cînd au întîrziat la orele de sport, dar n-am admis ca în timpul programului de masă, elevii să meargă neorganizat pe terenul de sport în timp ce restul trebuia să intre la masă. Mă miră faptul că s-a făcut confirmarea acestei sesizări și tocmai de către profesorul de educație fizică..."

Acum, să vedem conținutul celei de a doua scrisori:

„Biroul Consiliului raional UCFS Cehul Silvaniei *a analizat recent, într-o ședință cele publicate de ziar și a constatat că este adevărat că pedagogul Petre Grofu a persecutat și brutalizat pe componenții echipei de volei care au încercat să facă antrenament în timpul liber pentru a participa la campionatele de juniori. Menționăm că echipele de volei au cîștigat trei ani consecutiv campionatul regional, însă anul acesta se observă o delăsare în privința ridicării performanțelor, cu toate că există posibilități. Nu putem fi de acord cu afirmația pedagogului Petre Grofu că profesorul de educație fizică s-a „aliat" cu elevii pentru a-și acoperi lipsurile. Profesorul respectiv se ocupă de pregătirea echipelor de gimnastică și de handbal (a obținut un rezultat bun: echipa de handbal a ocupat locul I la campionatele școlare, faza regională). Profesoara care răspunde de activitatea de volei fiind bolnavă, pregătirea s-a făcut sub îndrumarea căpitanului de echipă. Una din cauzele pentru care există neplăceri în activitatea sportivă este aceea că pe pedagogul Petre Grofu îl plictisește activitatea sportivă și el trăiește cu impresia că educația fizică nu întărește disciplina în școală".*

Două scrisori, două răspunsuri diferite.

Primul — încearcă să respingă o critică justă.

Al doilea — spune lucrurilor pe nume. *Pedagogului Petre Grofu nu-i place sportul iar pe elevii care fac sport îi consideră... indisciplinați. Unora, care sînt în echipele școlii, le face șicane, sub o formă sau alta.*

Sperăm că pedagogul Petre Grofu își va schimba părerea despre activitatea sportivă. Elevii liceului au obținut rezultate frumoase și sînt condiții pentru performanțe mai bune. Poziția sa frînează activitatea sportivă în școală, știrbește bunul renume cîștigat de elevi. Și pentru că în scrisoarea sa amintește de indisciplină, atunci sîntem nevoiți să-l întrebăm cum aplică instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Consiliului General al UCFS cu privire la activitatea sportivă în școli? Nu de alta, dar neaplicarea lor nu înseamnă, oare, indisciplină? Așteptăm răspunsul conducerii liceului.

Conferință de presă la clubul Dinamo

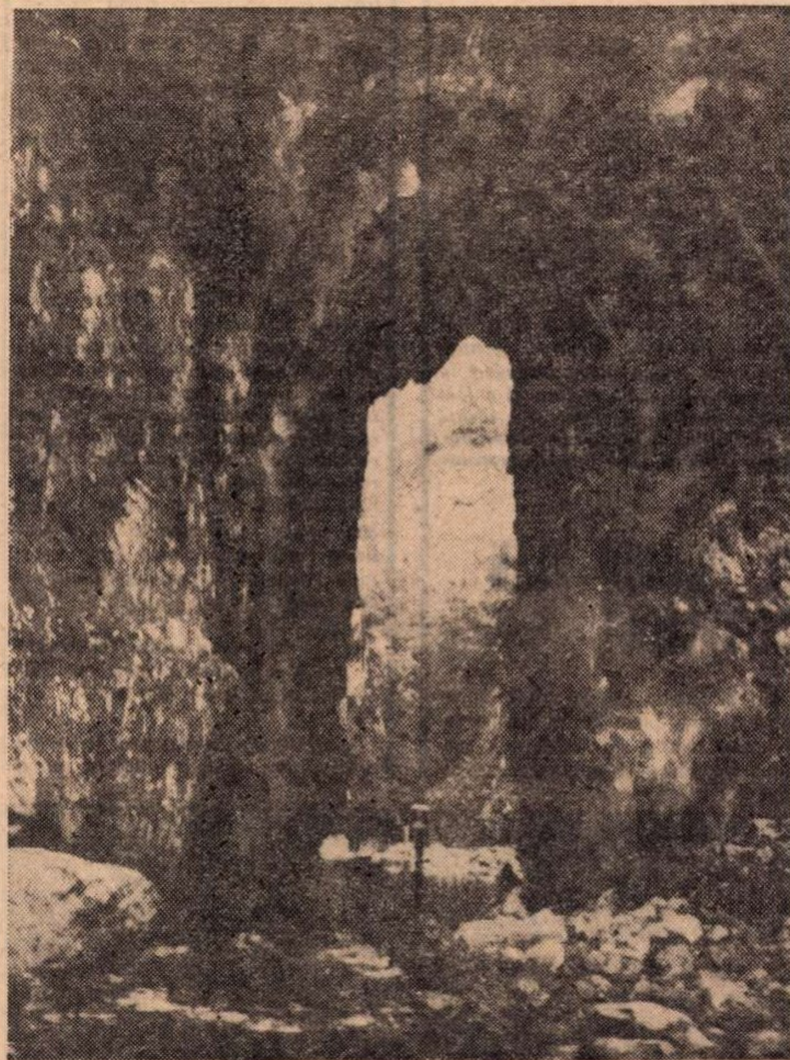
Ieri, clubul sportiv Dinamo București a organizat o conferință de presă. Cu acest prilej, tov. Ion Nae, președintele clubului, a vorbit despre succesele obținute de sportivii dinamoviști în ultima perioadă și despre principalele sarcini ce stau în fața clubului, printre care: analizarea îndeplinirii obiectivelor de către secțiile pe ramură de sport și de către sportivii fruntași, îmbunătățirea volumului și intensității antrenamentelor, precum și a procesului de selecție, îmbogățirea cunoștințelor profesionale ale antrenorilor, ridicarea la un nivel mai înalt a muncii politice și cultural-educative cu sportivii etc. S-au pus întrebări și s-au purtat discuții pe marginea expunerii.

COLȚUL TURISTIC

Itinerar în „Apuseni"

CHEILE RÎMEȚILOR

Vizitarea acestui punct de mare atracție al Apusenilor este indicată în special primăvara. Ca și celelalte frumuseți ale „Apusenilor", Cheile

Rîmeților constituie unul din nenumăratele fenomene carstice ale acestei regiuni de un pitoresc inedit.

Principalele căi de acces spre Cheile Rîmeților pornesc de pe șoseaua Cluj-Sibiu (DNI), spre vest. Itinerarul cel mai potrivit este cel care are ca punct de plecare orașul Aiud, situat la 66 km de Cluj și la 104 km de Sibiu. Chiar din centrul orașului se urmează drumul raional ce trece prin satul Aiudul de Sus și lăsînd apoi spre dreapta ramificația ce duce spre valea Arieșului, începe să urce, angajîndu-se pe niște serpentine, curajos arcuite, care străbat minunate păduri de fag și stejar. După un parcurs de 18 km de la Aiud, se ajunge la cabana Sloboda, situată în mijlocul pădurii (altitudine 550 m, capacitate 25 locuri). Apoi în curînd pădurea rămîne în urmă și tot urcînd pe drumul tăiat, parcă anume ales drumeților, pe coastele muntelui, apar dintr-o dată în depărtare impresionantele abrupturi, care formează Cheile Rîmeților, în toată splendoarea albeței lor strălucitoare.

După un parcurs de 23 km de la Aiud, se ajunge în comuna Rîmeți, unde se părăsește drumul carosabil și turiștii coboară panta puternic înclinată spre valea Geoagiului, pînă la cabana Cheile Rîmeților (altitudine 440 m, capacitate 40 locuri). În apropierea cabanei se găsește o mică mănăstire datînd din secolul al XIV-lea, în stil gotic, cu interesante resturi de fresce interioare, clădită deasupra unui izvor.

La această cabană se mai poate ajunge pornind cu mijloace automoto, tot de pe DN 1, din comuna Teiuș urmînd drumul raional ce urcă pe valea Geoagiului, trece prin satul Stremț și ajunge după 9 km la Geoagiul de Sus. De aici se continuă drumul pe jos, fie pe firul văii, fie pe o potecă ce șerpuiește pe dealurile din dreapta văii, pînă la cabana amintită (circa 2 ore).

De aici se urmează firul văii în sus într-un decor feeric, culorile vii ale copacilor contrastînd puternic cu alb-griul pereților de calcar. După aproximativ 3 km de drum, pereții de stîncă se apropie tot mai mult, valea se strîmtează, poteca dispare și turiștii sînt nevoiți adesea să se cațăre pe stîncile șlefuite de pe mal, sau să traverseze, nu odată, pîrîul învolburat.

După aproximativ 2 km parcurși astfel, într-un decor tot mai sălbatic, se ajunge la marea atracție a Cheilor Rîmeților: un imens portal deschide tunelul lung de vreo 20 de metri pe care apa a fost nevoită să-l sfredelească în stînca ce n-a mai putut să cedeze. Este „Poarta", înaltă de 10 metri și îngustă de 3—4 m, de o perfectă regularitate, parcă săpată de mîna omului. Ea poate însă să fie trecută prin escaladare, fără multă dificultate. Apoi, pereții înalți și aproape verticali se apropie atît de mult, încît drumul nu mai poate fi continuat decît trecînd prin apă, recomandabil numai cu ambarcațiuni pneumatice ușoare. Dincolo, cheile continuă cu același decor, aproximativ pe aceeași distanță.

Cu tot efortul pe care-l necesită parcurgerea lor, Cheile Rîmeților, unde opera naturii se înfățișează în plină splendoare, oferă turiștilor impresii de neuitat.

ION PANAITESCU
din Comisia de turism-alpinism a orașului București

MAXIM POP
din Comisia de turism-alpinism a regiunii Cluj

De ce să ne întoarcem cu 3 ani în urmă?

După a X-a ediție a campionatelor universitare de gimnastică

Recent s-au desfășurat în București finalele celei de a X-a ediții a campionatelor republicane universitare de gimnastică.

Această competiție, inaugurată în anul 1954, a luat amploare an de an și a devenit una din cele mai importante competiții studențești. Creșterea însemnată a numărului de participanți și ridicarea continuă a nivelului lor de pregătire au determinat pe organizatorii acestei competiții ca, începînd cu anul 1962—1963, să renunțe la participarea în etapa finală a concurenților de categoria a III-a.

În acest an, Ministerul Învățămîntului și U.A.S.R. au adus o modificare „de ultimă oră" regulamentului din anii trecuți, dînd drept de participare în etapa finală și echipelor de categoria a III-a, alături de cele de categoria a II-a, I și maeștri. După părerea noastră, această măsură nu corespunde desigur actualului stadiu de dezvoltare a gimnasticii sportive, intereselor cluburilor universitare recent constituite și nu contribuie la stimularea promovării gimnaștilor spre categoriile superioare.

Să studiem numai situația din centrul universitar București, unde au luat parte, în etapa pe localitate, 8 echipe de categoria a II-a și 3 echipe de categoria I și maeștri. Acordarea dreptului de participare, în etapa finală, echipelor de categoria a III-a s-a făcut în detrimentul celor de categoria a II-a, întrucît centrul București a avut dreptul să prezinte în finală numai cîte două echipe la fiecare categorie. În această situație, echipele de categoria a II-a clasate pe locurile III și IV nu au putut participa la finală, în timp ce echipele de categoria a III-a — indiscutabil mai slabe — s-au bucurat de dreptul de a se califica în finala pe țară, de a fi declarate campioane universitare, de a fi premiate etc.

Participarea echipelor de categoria a III-a în finala pe țară mai prezintă și un alt neajuns. Unele institute, în dorința de a deveni campioane la categoria a III-a, rețin în mod greșit studenții la această categorie, în loc să-i promoveze la categoria a II-a. Iată și unele exemple care demonstrează acest lucru. Institutul agronomic, clasat pe locul I în 1963 și 1966, pe locul II în 1962 și 1964 și pe locul III în 1965 în campionatele de categ. a III-a ale orașului București nu a promovat în acești cinci ani nici un sportiv la categoria a II-a. Studenții Ioan Sabău și Ioan Armeanu de la Institutul agronomic, care au realizat 54 și respectiv 51 puncte în 1964, 56, 30 și 54,60 în 1965, au fost menținuți și în acest an la categoria a III-a, ca și studentul Neagu Grosu de la I.S.E. (54,60 în 1964 și 55,05 în 1965). Aceeași „tactică" au adoptat și echipele feminine ale Institutului de științe economice și Institutului de construcții care au reținut la categoria a III-a sportive cu posibilități ce depășesc cerințele acestei categorii: Smaranda Chiliment, Valentina Voinic (I.S.E.), Mihaela Scorțeanu (I.C.) etc.

În dezacord cu etapa actuală de dezvoltare a gimnasticii sportive se află și prevederea regulamentului referitoare la constituirea echipelor pentru etapa finală pe țară. Noul regulament prevede formarea unor echipe selecționate pe localitate, cu o compoziție eterogenă, pe baza punctajului obținut în cadrul clasamentului individual compus la categoriile a II-a și I și a unor echipe de institute la categoria a III-a.

Ce se întîmplă cu echipele formate din concurenți din mai multe institute? Dat fiind faptul că în formațiile de categoria a II-a și I intră concurenți din 3—5 institute, apar între etapa pe localitate și finală o serie de greutăți legate de mobilizarea studenților, de pregătirea lor, de echipare, de întocmirea documentelor necesare participării în finală etc care, în general, se rezolvă în ultima clipă sau... nu se rezolvă de loc. Echipele selecționate pe centre universitare nu stimulează pe studenți, nu cointeresează cadrele didactice și institutele pentru pregătirea sportivilor.

Constituirea selecționatelor pe centre universitare mai prezintă un neajuns, rezultat din formarea unor echipe deosebit de puternice ale orașului București, comparativ cu ale celorlalte orașe. În anii 1965 și 1966 dintre cele 10 echipe cîștigătoare ale diferitelor categorii, nici una nu a fost din provincie, iar în anul 1966, reprezentativele orașului București au ocupat, la toate categoriile, locurile I și II pe echipe, locurile I, II, III la individual compus.

Cîteva cuvinte în legătură cu difuzarea regulamentului campionatelor universitare sînt absolut necesare. În acest an regulamentul campionatelor nu a fost cunoscut decît cu 10 zile înaintea desfășurării etapei finale. În această situație, pregătirea s-a făcut după regulamentul din anii trecuți. După desfășurarea etapei pe localitate, cu ocazia înscrierilor pentru finală, centrele universitare „au aflat" că în acest an participă și echipele de categoria a III-a, iar pentru sportivii de categoria I nu există decît concurs individual. Aceste modificări au avut darul să surprindă atît pe concurenții de categoria I, cît și pe cei de a III-a. Primii au fost dezavantajați că nu s-a întocmit clasament pe echipe, iar ultimii pentru că nu s-au... pregătit! Astfel, orașul Cluj n-a putut prezenta echipă de categoria a III-a la fete, iar Brașovul, Oradea, Bacăul, Tg. Mureșul, Craiova, Constanța, Galațiul etc au participat doar cu cîte 1—3 sportivi.

Participarea gimnaștilor în concurs — mai mult decît a oricăror sportivi — nu se poate face fără o pregătire planificată și de durată. Această pregătire se face în funcție de competiția cea mai importantă la care participă fiecare sportiv în cursul anului și de condițiile stabilite prin regulament. Dacă acestea nu se cunosc, pregătirea se face la întîmplare și rezultatele vor fi sub nivelul celor care pot fi obținute printr-un antrenament planificat.

Pentru anul viitor se impune elaborarea unui nou regulament al campionatelor universitare, care să stimuleze promovarea gimnaștilor spre categoriile superioare, să limiteze dreptul de participare a gimnaștilor la categoria a III-a la maximum doi ani, să contribuie la întărirea echipelor de institute și să asigure echilibrul de forțe între echipele din București și cele din provincie. Sperăm că Ministerul Învățămîntului, U.A.S.R. și Federația de specialitate vor fi de acord să facă aceste modificări în interesul dezvoltării gimnasticii sportive în rîndul studenților.

prof. OCTAVIAN BANAȚAN
lector univ. — I.M.F. București